

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XCVII. [i.e. XCVI.] De Obligatione denunciandi hæreticos, vel de hæresi
leviter suspectos; Et quod in materia hæresis non admittitur correctio
fraterna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 6. die 27. Maji.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die vigesima septima Maji 1660. Pontificatus Nostri Anno sexto.

XCVII.

De Obligatione denunciandi hæreticos, vel de hæresi leviter suspectos; Et quod in materia hæresis non admittitur correctio fraterna.

Feria 5. Die 8. Julii 1660.

In Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico apud Sanctam Mariam Majorem coram Sanctiss. D. N. Alexandro Divina Providentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reverendissimis DD. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in Universa Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Motiva hujus Constit.

Licet aliàs per Constitutionem fel. record. Pauli V. emanatam sub die 1. Septembris 1606. quæ incipit, Romanus Pontifex, fuerit districtè prohibitum Superioribus Regularium, ne quovis titulo, vel pretextu præventionis, aut consuetudinis, & præscriptionis, etiam immemorabilis, aut alio in causis ad Sanctum Officium spectantibus se quoquomodo intromittere, aut immiscere, denunciations recipere, testes examinare, processus conficere, causas cognoscere, aut terminare audeant; imò ex eisdem Constitutionis dispositione eisdem fuerit graviter injunctum, ut suos subditos, ac Religiosos, quos hæresis labe infectos, vel de hæresi suspectos noverint, absque alia consultatione cum propriis suæ Religionis Superioribus, vel alia quavis persona faciendâ, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis viciniore denuncient.

§. 1. Nihilominus animadvertens Sanctissimus D. N. Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium revocari prædictam denunciandi obligationem; adeo ut nedom suos subditos non denuncient, verum etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt, ad ipsum Sanctum Officium spectantia, ad id faciendum, ut deberent, non obligent, imò aliquando eosdem obligatione Constitutionum Apostolicarum comprehendere; & hanc opinionem erronee aliquot Doctorum sententiis confirmare tentantes, eosdem in maximum fidei discrimen ab onere denunciandi retrahere conentur.

Innovat constit. Pauli V.

§. 2. Volens proindè Sanctitas Sua ab usum hujusmodi ex sui Pastoralis officii debito coercere, post maturam facti discussionem, auditis votis Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium adversus hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum, innovat Constitutionem prædictam à fel. record. Paulo

V. emanatam, & quatenus opus sit, eam declarans, hoc præsentis Decreto districtè præcipit, & mandat omnibus, & singulis Regularium Generalibus, Provincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, aliisque ejusmodi quocumque nomine nuncupatis Superioribus cujuscumque Ordinis, & Instituti, sive Mendicantium, sive non Mendicantium, necnon Congregationis, & Societatis Clericorum Regularium quorumcumque etiam Societatis JESU, aliorumque quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiam si essent specialiter, & nominatim exprimeredi, ut omnino dictæ Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscumque Religiosos, tam sibi ipsis subditos, quam non subditos, cujuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocumque etiam leviter suspectos, deferant, & judicialiter denuncient Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis, & nullatenus in causis ad Sanctum Officium spectantibus audeant se intromittere, neque suos subditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quovis modo sive directè, sive indirectè avertere, retrahere, dissuadere; imò prædictos suos subditos monere debeant, ut ipsi quoque eidem decreto omnino pareant, & alios Christi fideles etiam Confratres suos ad parendum pariter hortentur, & suadeant, rejectis penitus hujusmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua, cum voto dictorum Eminentissimorum DD. Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non consistentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsus alienas reprobavit, & reprobât.

§. 3. Et quia quandoque etiam eorum subditi deficiunt in eo, quod ipsis implendum incumbit cum Religiosis ejusdem, alteriusve Ordinis, aliisque quibuscumque personis de fide suspectis, ceterisque petentibus consilium in materiis ad Sanctum Officium spectantibus, ita ut nedom ipsimet denunciations differant, vel ab illis prorsus abstineant; verum etiam multoties ab eisdem alios à se consilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel sub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, aliove pretextu.

§. 4. Propterea idem Sanctissimus declaravit præfatos subditos absque ulla participatione, etiam si nulla petita venia à Superioribus, etiam si nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmissa fuerit, omnino teneri, & obligatos esse accedere ad denunciandum Ordinariis, vel Inquisitoribus locorum quoscumque etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios suos ejusdem Ordinis, & Religionis, quos noverint esse de fide quomodolibet etiam leviter suspectos; Ac propterea eosdem debere omnes, & quoscumque etiam alios à se consilium, ut supra, petentes monere, & obligare ad denunciandum, nec posse illos à denunciando sub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quovis pretextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes tam Superiores, quam subditos contrafacientes, Sanctitas sua voluit, & declaravit subjacere omnibus censuris in dicta Constitutione Pauli V. expressis, necnon privationis quarumcumque Dignitatum, seu Prælaturarum, seu officiorum suorum Ordinum, ac vocis activæ, & passivæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipso facto, & absque alia declaratione incurrendis, aliisque Sanctitatis Suæ, ac successorum arbitrio infligendis penis, quarum relaxationem, suspensionem, absolutionem, vel dispensationem Sanctitas Sua sibi ipsi, & successoribus suis Romanis Pontificibus tantum expressè reservavit.

§. 5. Et ne præmissorum prætendi possit igno-

rancia,

rantia, idem Sanctissimus mandavit sub eisdem pœnis, ipso pariter facto incurrendis, ut supra reservatis; ut superiores omnes præfati in quocumque loco, Conventu, vel Collegio sui Ordinis, Decretum hoc semel saltem singulis annis Kalendis Martii in publica mensa, vel aliâ in Capitulo ad hoc specialiter convocato, legi curent una cum aliis Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctum Officium Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentibus quotannis, legi solitis, juxta Decretum fel. record. Urbani VIII. Et insuper iidem superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exemplum aliquo in loco apud eos publico assignentur, & affixa conserventur, itaut ab iisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commode queant. Deque hujusmodi lectione, & commoitione publico documento ab iisdem superioribus Conventus, vel Domus subscripto, unaque ab aliis duobus Religiosis ejusdem Domus, vel Conventus statim certiorum facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Urbe, vel locorum Inquisitores ubi sunt. Statuitque præterea Decretum hoc, seu illius exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixum, omnes ubique existentes arcere, & afficere, ac si unicuique personaliter fuisset intimatum.

Joannes Lupus S. Romana, & Universalis Inquisitionis Notarius.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo, Indictione decima tertia, die vero vigesima quarta Mensis Augusti Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divina providentia Papæ Septimi anno ejus sexto, suprascriptum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ S. Petri de Urbe, necnon ad valvas Palatii S. Inquisitionis, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est per me Hieronymum Mascellam ejusdem Sanctissimi D. Nostri Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Curæ.

XCVII.

Declarat Alumnos Collegiorum Apostolicorum non ad triennium tantum, sed perpetuò quoad vixerint Sedis Apostolicæ servitio adstrictos esse, & dat formam Juramenti.

Alumnos Seminariorum piè, & efficaciter ad virtutum, ac literarum vehementem studium cohortatus est Clem. VIII. Constit. 9. tom. 3. de Alumnis Collegiorum Apostolicorum per multa invenies in Repertorio, verbo Alumnus.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM circa juramenti vinculum, quo Pontificiorum Collegiorum Alumni Sedis Apostolicæ (à qua maximis sumptibus educantur) servitio repèriuntur adstricti variè fuerint hucusque à nonnullis excogitatæ interpretationes, quibus ejusdem Sedis in hoc eludatur intentio, & Dei gloriæ, ac servitio, cui hujusmodi institutum dirigitur, non minimum detrahatur.

§. 1. Nos opportunè hac in re providere cupientes, de nonnullorum Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum super hoc à Nobis specialiter deputatorum, qui rem diligenter, & maturè discussissent, consilio, ac inhærendo decretis aliâs circa prædicti juramenti Formulam emanatis, eaque, quatenus opus sit, innovando, auctoritate Apostolica tenore præ-

sentium declaramus, prædictos Alumnos non ad triennium tantum, ut gratis aliqui interpretantur, sed perpetuò, quoad vixerint in quocumque statu permanerint; Sedis prædictæ servitio fuisse hæctenus, & futuros in posterum adstrictos, ut aliâs, & signanter die VII. Augusti 1645. à fel. rec. Innocentio Papa X. Prædecessore nostro fuit declaratum; hujusmodi autem servitio minimè satisfacturos, etiamsi in salutem animarum operam suam quoquomodo impendant, nisi illud ad præscriptum Sedis Apostolicæ expleverint.

§. 2. Præterea si contingat aliquem ipsorum incorrigibilitatis, vel malæ valerudinis, aut aliâ qualibet ex causa à Collegiis ejici, aut sponte sua quâcumque discedere, etiamsi nondum completis studiis, aut sacris Ordinibus fuerit initiatus, non idcirco censendum à juramento ulla ex parte solutum; tam circa servitium præstandum in Missionibus, quam circa prohibitionem ingrediendi Religionem, imò ne hoc, vel alio quovis prætextu dictæ Sedis mens forsan eludatur prohibemus, ne etiam elapso triennio quovis tempore possit quilibet Alumnus ad Religionem admitti, nisi de expressa nostra, seu Romani Pontificis pro tempore existentis, vel Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum in scriptis habenda licentia, sub pœna nullitatis professionis ipso jure, si aliter fuerint ingressi, & quod ab eadem Cardinalium Congregatione non obstante professione ad primæum statum revocari possint.

§. 3. Insuper declaramus, quòd concessa Alumnis, ut supra, licentia ingrediendi Religionem, non idcirco censendi sunt à juramento absoluti ex præsumpto tacito consensu, eò quod prædicta Congregatio illorum opera forsan non uteretur: Ad hæc nullo pacto licere Alumnis contra formam juramenti, vel Religionem ingredi, vel alteri statui perpetuò se addicere, eo sub prætextu, quod quilibet teneatur, sibi ipsi ratione aliqua stabili consulere; eò quod hæc Sancta Sedes Alumnis, postquam fuerint dimissi, non provideat; Cum memorata Congregatio neminem ex iis, qui ad Missionis titulum ordinati sunt, quive suo Instituto pro viribus incumbunt, consueverit unquam destituere: quod si secus aliquando forsan contingat, hoc eorum culpæ adscribendum est, qui postquam fuerint dimissi ejusdem Sanctæ Sedis, à qua enutriti fuerunt, ac ejus, quod professi sunt, Instituto prorsus oblitii de se, suoque statu eandem monere negligunt omninò.

§. 4. Quia verò, ut præfertur, non desunt aliqui, cui non intelligentes gravitatem muneris Sacerdotum Sæcularium ad Missiones Apostolicas admisorum, quidvè sanctæ Fidei propagationi, & universalis Ecclesiæ bono, attenta præsertim temporum, ac rerum circumstantia, magis conducatur, audeant adhuc asserere hujusmodi juramentum in ea parte, quâ cujuscumque Religionis ingressum prohibet, invalidum omninò esse, tanquam impedimentum majoris boni, eoque prætextu excusationem suæ contumaciæ obtinentes, juramentum quoad hanc partem negligere præsumant: Nos volentes deinceps hujusmodi ausui opportunè occurrere, eosque qui contraire præsumperint, ad statum, cui ex prædicto juramento repèriuntur obstricti, revocare; præcipimus omnibus Alumnis, ut postquam è suis Collegiis, vel sponte egressi, vel dimissi fuerint, sive in statu, & habitu sæculari permanerint, etiamsi in Sacris non fuerint, sive etiam postquam alicui Religioni fuerint adscripti donec vixerint, quolibet anno, si intra fines Europæ fuerint, vel si extra, quolibet biennio, de se, suoque statu, & loco ubi maneant, & quibus studiis, & exercitiis operam navent, per literas prædictam

Congre-